

terapia dysleksji

Funkcje słuchowe

**Ćwiczenia i karty pracy
do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych**

Wstęp

Seria pomocy dydaktycznych Forum Media Polska „Terapia dysleksji” powstała w oparciu o wieloletnie doświadczenia terapeutyczne z wykorzystaniem poradnika „Terapia pedagogiczna uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się”. Przeznaczona jest do pracy z uczniami szkół podstawowych. Prostota ćwiczeń i kart pracy połączona z wysokim poziomem merytorycznym proponowanego materiału sprawia, że zeszyty te stanowią profesjonalną pomoc dla terapeuty oraz rodzica/opiekuna pracującego z uczniem.

Seria zeszytów „Terapia dysleksji” prezentuje materiał do pracy korekcyjno-kompensacyjnej z obszaru funkcji:

- słuchowych,
- wzrokowych,
- grafomotoryki,
- orientacji przestrzennej,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej z uwzględnieniem procesów przetwarzania sensorycznego (SI),
- trudności w uczeniu się matematyki,
- zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego z uwzględnieniem ADHD,
- zaburzeń koncentracji uwagi,
- specyficznych trudności w uczeniu się matematyki
- oraz zaburzeń rozwoju mowy i języka.

Każdemu obszarowi trudności przypisane są dwa zeszyty do pracy terapeutycznej. Jeden z ćwiczeniami i kartami pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, a drugi do pracy domowej.

Wybór i uporządkowanie materiału w obu zeszytach pozwala terapeutcie zaplanować pracę domową ucznia i wykorzystać ćwiczenia jako element terapii utrwalającej zdobyte przez dziecko umiejętności. Zeszyty mogą być także wykorzystywane w pracy korekcyjno-kompensacyjnej przez nauczyciela i/lub rodzica w sytuacjach, gdy brakuje specjalisty.

Trzy poziomy trudności oznaczono jedną, dwiema lub trzema kropkami. Odpowiadają one potrzebom dzieci, które nie uzyskały jeszcze gotowości szkolnej (jedna kropka), tym, które mają nasilone trudności w uczeniu się czytania i pisania (dwie kropki), oraz tym, u których trudności te utrzymują się (trzy kropki). Oczywiście podział ten jest podziałem symbolicznym i zawsze o wyborze odpowiedniego ćwiczenia powinien decydować specjalista prowadzący terapię dziecka.

Ćwiczenia oraz karty pracy proponowane w tym zeszycie zawierają materiał z obszaru analizy i syntezy słuchowej sylab, słów oraz pseudosłów, a także pamięci słuchowej świeżej, odroczonej i sekwencyjnej. Uzupełnieniem prezentowanego materiału jest zeszyt „Terapia dysleksji. Funkcje słuchowe. Ćwiczenia i karty do samodzielnej pracy w domu”.

Obydwa zeszyty zawierają niezbędne treści do wykorzystania w treningu fonologicznym uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się ze szczególnym uwzględnieniem uczniów z dysleksją rozwojową oraz specyficznymi zaburzeniami rozwoju językowego (SLI).

Uczniom, ich rodzicom, nauczycielom oraz terapeutom korzystającym z naszych zeszytów życzę wielu sukcesów oraz satysfakcji z pokonywania trudności.

Irena Sosin

▶ **O czym mówię I, II**

(karty pracy strony 18–19)

Terapeuta układa przed dzieckiem obrazki z karty pracy „O czym mówię I”. Następnie wymawia pierwszą sylabę nazwy wybranego obrazka (kwia-, klo-, pił-, grzy-, ra-, bra-, bu-, ze-), a zadaniem ucznia jest dokończenie wyrazu i wskazanie właściwego rysunku. W kolejnym wariantcie („O czym mówię II”) prowadzący wypowiada drugą sylabę nazwy obrazka (-ka, -pa, -za, -tyl, -lon, -wa, -dło, -ba), a dziecko dopowiada pierwszą i znajduje rysunek.

▶ **Kolorowe kółka/kwadraty**

(karty pracy strony 20–21)

Terapeuta daje dziecku zestaw kótek (karta pracy: „Kolorowe kółka”), poleca je pokolorować – rządki dużych i małych na czerwono, rządki dużych i małych na niebiesko, rządki dużych i małych na zielono – i wszystkie wyciąć. Jeśli uczeń nie jest w stanie tego zrobić, zestaw przygotowuje terapeuta.

Następnie terapeuta mówi: ułóż przede mną duże kółko zielone, małe niebieskie i duże czerwone. Dziecko zapamiętuje i układa odpowiednie figury. W kolejnych rundach zwiększamy stopień trudności, wydłużając reprezentację.

W drugiej wersji terapeuta daje dziecku zestaw kwadratów (karta pracy: „Kolorowe kwadraty”) i dalej postępuje podobnie.

▶ **Ile łat ma pies**

(karta pracy strona 22)

Terapeuta przygotowuje kontury psów z karty pracy, powielając je tyle razy, żeby można było przeprowadzić kilka prób ćwiczenia. Następnie mówi dziecku, że za chwilę dostanie kilka pieszków, którym trzeba dorysować łaty w odpowiedniej liczbie i właściwym kolorze. Opowiada krótką historyjkę, po której uczeń rozwiązuje zadanie.

Przykład:

Na podwórku mieszkały 3 psy. Jeden miał 2 czarne łaty, drugi 3 brązowe, a trzeci 1 beżową. Proszę uzupełnij obrazki.

▶ **Gdzie jest moja głoska**

(karta pracy strona 23)

Dziecko ma przed sobą zestaw obrazków, których nazwy składają się z trzech głosek. Terapeuta poleca uczniowi nazwać rysunek i wyodrębnić określoną głoskę w na głosie, śródgłosie i wygłosie.

► Gdzie są rymy

Terapeuta czyta po dwa wersy wiersza, a uczeń próbuje wysłuchać i powiedzieć, które słowa się zrymowały. Do tego ćwiczenia można wykorzystać wiersze Jana Brzechwy, np. osoba prowadząca czyta „Kłamczuchę”:

*Proszę pana, proszę pana,
Zaszła u nas wielka zmiana:*

Terapeuta pyta dziecko, jakie słowa się zrymowały, następnie czyta dalej:

*Moja starsza siostra Bronka
Zamieniła się w skowronka.*

Pedagog ponownie przerywa, uczeń podaje rymujące się słowa i w ten sposób ćwiczy do końca wiersza.

► Dobierz obrazki

(karta pracy strona 24)

Terapeuta daje dziecku kartę pracy, z której dziecko ma za zadanie wyciąć obrazki. Następnie prosi, aby dobrało rysunki po dwa w taki sposób, aby każda para zawierała obrazki, których nazwy rymują się ze sobą.

UWAGA!

Przedstawione w taki sposób ćwiczenia dotyczą braku różnicowania przez dziecko głosek [b] i [p]. Analogicznie można ćwiczyć rozróżnianie innych mylonych dźwięków, np. [k – g], [t – d], [m – n].

► Jaka głoska...

Terapeuta wypowiada słowa rozpoczynające się określoną głoską i sprawdza, czy dziecko umie wyróżnić tę głoskę w słowie, np. „wózek” – czy słowo wózek rozpoczyna się głoską [w]? Wypowiadane słowa powinny rozpoczynać się taką głoską, jaka wymaga ćwiczenia u konkretnego ucznia.

► Porównaj głoski

Terapeuta wypowiada dwa słowa i poleca dziecku wysłuchać początkową lub końcową głoskę w słowach, porównując je ze sobą, np. czy słowo „kot” kończy się tą samą głoską, co słowo „świat”? Czy słowo „las” rozpoczyna się tą samą głoską, co słowo „lalka”? Jaka to głoska?